

Briefwisselingen, op 14 mei 1964 te Bern tot stand gekomen tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering enerzijds, en de Zwitserse Bondsraad anderzijds, houdende Overeenkomsten inzake respectievelijk het reisverkeer van vluchtelingen en het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 17 oktober 1964.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 20 oktober 1964.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 19 november 1964.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst en de vertaling in het Nederlands van een tweetal op 14 mei 1964 te Bern tot stand gekomen briefwisselingen tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering enerzijds, en de Zwitserse Bondsraad anderzijds, houdende Overeenkomsten inzake respectievelijk het reisverkeer van vluchtelingen (*Trb.* 1964, 120)¹⁾ en het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen (*Trb.* 1964, 121)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomsten gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Beide Overeenkomsten zullen, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Ter vereenvoudiging van het reisverkeer van vluchtelingen zijn door het Koninkrijk verscheidene bilaterale en multilaterale overeenkomsten gesloten, waaronder met name genoemd moge worden het op 20 april 1959 in het kader van de Raad van Europa gesloten Verdrag tot afschaffing van visa voor vluchtelingen (*Trbn.* 1959, 153 en 1960, 111).

De overeenkomsten, gesloten bij notawisseling van 14 mei 1964 tussen de Regeringen van Nederland, België en Luxemburg, enerzijds, en de Zwitserse Bondsregering, anderzijds, respectievelijk betreffende het reisverkeer van vluchtelingen (*Trb.* 1964, 120) en het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen (*Trb.* 1964, 121) vinden hun oorsprong in een initiatief van de Zwitserse Bondsregering. Hun belang ligt hierin, dat Zwitserland geen partij is bij het voornoemd Europees Verdrag van 20 april 1959 en, voor het geval het alsnog zou toetreden, de overeenkomsten meer en uitgebreidere bepalingen omtrent het verkeer en het verblijf van vluchtelingen bevatten.

Ingevolge de overeenkomst inzake het reisverkeer van vluchtelingen kunnen op regelmatige wijze in Zwitserland of in één der Beneluxlanden verblijvende vluchtelingen visumvrij het grondgebied van de andere partij betreden voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, mits zij in het bezit zijn van een geldig reisdocument. Voor een verblijf van langere duur of voor het verrichten van betaalde arbeid op Zwitsers grondgebied blijft een visum vereist, terwijl voor een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van één der Beneluxlanden een „machtiging tot voorlopig verblijf” wordt verlangd. Voorts is bepaald, dat de vluchtelingen te allen tijde

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

zullen worden teruggenomen door het land, dat het reisdocument heeft afgegeven, tenzij zij zich in het andere land hebben gevestigd.

Bij een verblijf van ten hoogste twee jaar worden zij, onder zekere voorwaarden, niet als gevestigd beschouwd. Te dien aanzien houdt de overeenkomst inzake het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen nadere bepalingen in, te weten, dat deze vluchtelingen, na binnenkomst met het oog op het verrichten van arbeid, en bij een verblijf van ten hoogste twee jaar als werknemer, evenmin als gevestigd worden beschouwd en het recht behouden terug te keren naar het land, dat hun het reisdocument heeft afgegeven (artikelen 2 t/m 6). Na afloop van de bedoelde periode worden zij geacht in het land waar zij werken te zijn gevestigd en te vallen onder de bescherming van dat land.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

L. DE BLOCK.